

fig. faa strengt om Politimestrene; den skal være ganske kort, da der ikke foreligger noget Ændringsforslag. Jeg tror, at det ærede Medlem kan være temmelig beroliget med Hensyn til den Bestemmelse, at Politimestrens Samtykke skal fordras; for at den Husmand kan lade sin Ko græsse paa Veien. Vi maa nemlig huske paa, at Bestemmelserne om Veifreden jo have to Diemed. Det ene er det, at konservere selve Veien; og det andet at konservere Veiens Brug uhindret for dem, der befare den. Naar der nu er Tale om at lade et Kreatur, der trækkes ved et Tøir, græsse i Veigrøften, saa er dette Noget, der aldrig kan kræve selve Veifreden; det gaar kun ud over Grøften og skader maasse Veien ikke saaledes; men det bliver jo efter de Bestemmelser, vi nu have, og hvorefter Politimesteren ikke mere har med Betone at gøre, aabenbart Noget, der bliver Sogneraadets Sag. Politimesteren kan det være aldeles ligegyldigt. Jeg tror altsaa, at Naad der er Tale om at give en Tilladelse fra Politiets Standpunkt til, at en Husmand maa trække i Grøften med en Ko, saa vil der sjældent blive sagt, Nei dertil. Jeg kan ikke skjønne, at dette vil kunne hindre den frie Færdsel paa Veien; det Ænfte, der kan være Tale om, er, at Grøften bliver ødelagt, men det bliver, som sagt, Sogneraadets Sag. — Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 5 og 6, da skal jeg ikke nægte, at jeg er af den samme Mening som den ærede Taler herom lige over for, at jeg helst kunde ønske Ændringsforslaget under Nr. 6 vedtaget; saaledes at hele det sidste Stykke gik ud; thi det er jo klart, at selv om ikke al Veifred vil ophøre, som det ærede 1. Ode kongevalgte Medlem sagde, saa vil denne Bestemmelse dog gøre meget væsentlige Indskærnkninger i Veifreden; al Veifred vil ikke ophøre, men Forholdet vil efter min Mening stille sig saaledes, at der kun bliver Spørgsmaal om Krænkelse af Veifreden; naar Noget tører Kreaturer paa Veien. Derfor man altsaa vedkjender sig det Princip, at det at tøre paa Veien er galt, fordi det hindrer Færdselen, men at alt det andet gjør ikke Noget, da kan man vedtage dette Stykke;

men som Politimester tror jeg rigtignok ikke, at det er heldigt. Skal Stykket imidlertid blive staaende, saa maa jeg rigtignok sige, at jeg ikke kan indse den Forskjel, der er gjort imellem at „gennemstjære“ og „grænde til“; thi Sagen er jo simpelt hen den, at Narjagen, hvorfor dette Stykke er kommet ind, er den, at naar en Bei flyder i Get med de tilstødende Markter, idet der ikke er noget Segn imellem, kan det ikke undgaaes, at Kreaturerne træde fra Marken over paa Veien. Det kjænde ikke Vantebøgerne og vide ikke, hvem, der ejer Marken paa hin Side af Veien, om det er den samme Mand, der ejer den Mark, de gaa paa, eller ikke. Smidlertid har det hele Stykke, tror jeg, ikke Meget at betyde, thi det er kommet en kurios Sanktionsvents Indsø som jeg først har opdaget for et Dieblif siden. Der staaer nemlig Bestemmelserne i denne Paragraf om Dptagelse af alle skulle ikke være anvendelige osv. Det var nu meget rigtigt, saa længe Paragrafen kun handlede om Dptagelse, men man har ikke husket paa, at der i det foregaaende Stykke staaer, at vi kunne mulkttere uden at optage. Altsaa kan man ganske simpelt vælge den Bei, at mulkttere uden Dptagelse; det bliver ad libitum for Politimesteren. Der er naturligvis aldrig Tale om at mulkttere eller optage, fordi et Kreatur gaar tyværs over en Bei, men kun naar det gaar og græsser i Grøften. Som det ærede 1. Ode kongevalgte Medlem (Thygesen) sagde, spiser Kreaturet Græsset i Grøften, naar det er paa Vandring; men saa mulktterer man ganske simpelt efter Paragrafens næstsidste Stykke.

Indenrigsministeren: Det tror jeg nu dog ikke, at man ganske simpelt mulktterer en Mand, fordi man ser en Ko napper en Tot Græs fra Veien, som den gaar over. Det tror jeg ikke, let vil falde nogen Politimester ind. Det er min Betragtning af dette Forhold, at man driver det op til en Gøide, som det ikke fortjener. Naar man vil tage denne Sag ganske fuldg, forekommer det mig, at den ikke har den Betydning, som det ærede Medlem heroppe i Hjørnet (Mourier-Petersen) mente, at al Veifred var ødelagt, selv om man udstrøg dette „grænde til“. Der